

סידור תפלה להרש"ש

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה **יוד הא ואו הא** ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספ"י תנה"י דז"א שבה שם **אדני**

אחדות גמורה **יאהדוניהי**

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה **יאי דס"ג דאותיו' מכתר**

וחכמ' דאי' והם כמס' א"ל צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדני** שבה

אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
יה יהו יהוה רפ"ח
ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה **יאהדוניהי**

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הגז' למ"ן לאו"א.

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
אלהים **אלהים**
אהיהוה **אהיהוה**
יהוהוה **יהוהוה**
אלהים

יכוין

ימסור נפשו עק"ה

בקיל' **יאה** יוד הי ויו הי
שריפ' **הדה** יוד הי ואו הי
הרג **וני** יוד הא ואו הא
ומנק **היה** יוד הה וו הה

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.
מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
אהיה
יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
אהיהוה **אהיהוה**
יהוהוה **יהוהוה**

יאהדוניהי
לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן
גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטנן הפרק הגז'
ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה להרש"ש

כ"ט

כש"י

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֱדְנִי

כאש

יד

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֱדְנִי

יוד היוויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגנרנח"י שבהם ומקיפי' כנ"ל:

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

צינה

חכמה

הה	הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי

גבורות מסדים
יוד הא יה למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והגנרנח"י שבהם ומקיפי' כנ"ל.

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה

צינה

חכמה

אֵל	אֵל	אֵל	אֵל	אֵל	אֵל	אלף	למד	הי	יוד	מם
אלף	למד	הי	יוד	מם	אלף	למד	הי	יוד	מם	אלף
אלף	למד	הי	יוד	מם	אלף	למד	הי	יוד	מם	אלף
אלף	למד	הי	יוד	מם	אלף	למד	הי	יוד	מם	אלף

למ"ן לאו"א

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד. הוה הא הי. וו ואו ואו. הוה הא הי.

א א א. ל ל ל. איש. ד ה ד. נו י י ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

וזה ע"י סיכויין שגם ז"ן מזכרים מזכירי א"ח שנפלו במקום ז"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד לא"ח ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"צ ס"ג. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לא"ח ע"י שגם הם יצברו מזכירי אחריים דא"ח שנפלו במקום. גם יכוין להעלות א"ח למ"ן לעי"ו ע"י שגם הם יצברו מזכירי עי"ו שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רוס המעלות. גם יכוין להעלות כל הזכירים הגז' לע"צ ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"צ ס"ג דא"ק שהם טעמי ע"צ עם טעמי ס"ג :

יוד הי ואו הי
איהיהוה

יוד הי ויו הי
יאהיהוה

ומולאים הי"ס דמ"ה ממנח דא"ק עם תשלום הי"ס דז"ן היולאים מעיני א"ק הנוגעים לזכירים הגז' ונמשכים המוחין הגז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדי' ומתלבשי' בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חז"ד דנה"י דע"י.

איהיהוה

ולהמשיך מהם הארת טיפות חו"צ דחכמה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' עתיק). לחז"ד דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג החז"ד דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ויכוין להמשיך טיפות המהין דחו"צ דחכמה הגז' (זיולר מעורבת עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעורבת עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י

איהיהוה

להמשיך טיפות המוחין דחו"צ דבינה דז"א (זיולר מעורבת עם אור חילו' דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"ח. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"ח

איהיהוה

ולהמשיך המוחין דחו"צ דבינה הגז' (זיולר מעור' עם אור פנימיות וחילוניות דא"ח) (בערבית מעור' עם אור חילו' דא"ח) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י

איהיהוה

ולהמשיך טיפות החו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמו' דעתיק. לנה"י דחג"ת דא"ח שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"ח.

איהיהוה

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם **אור עלמות** דז"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דז"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דז"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא בכתרים ובחצ"ד ובז"ת

איהיהיה יאהויהה יאהויהה

גם

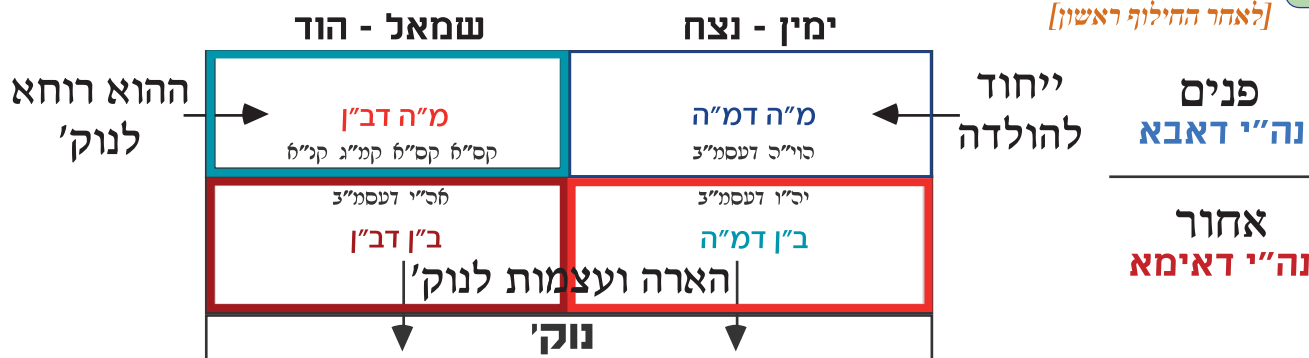
(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ס ב' אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ וג"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש צמקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ס שנכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"ג ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ס זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל בם פריס וע"ש וג"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ע"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ס צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הדי"ב **יאה**

יד שמאל דא"א		או"א	יד ימין דא"א		
אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א			אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א		
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי		שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א		פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
אימא פרטי	אבא פרטי		אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)		שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

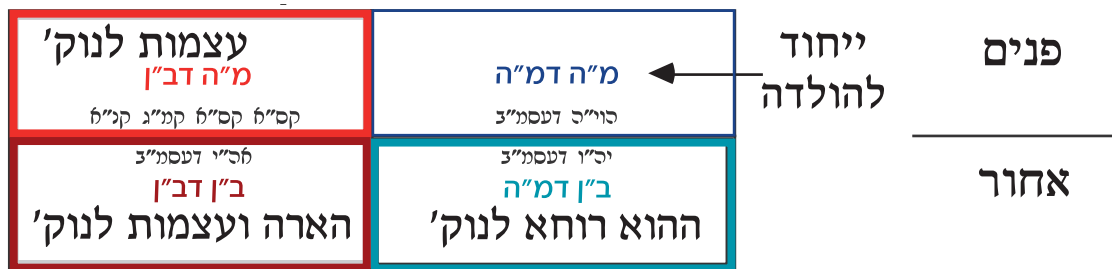
[לאחר החילוף ראשון]

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת):

[לאחר החילוף שני]

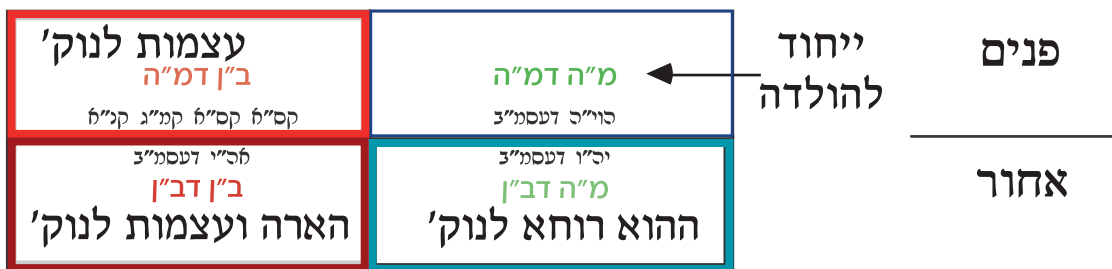
נה"י דאבא (צד ימין) נה"י דאימא (צד ימין)

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימין) נה"י דאימא (צד ימין)

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
גה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלום דף י"ח ע"א.
תו"ה מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

בזו"ן הגדולים, ז"א נתון לנוק' רק **בין דב"ן** (באטביח), שהרי **מ"ה דב"ן** סתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה וב"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב. שע"ר ח"א ש' ר"א (א"א לחלק את לבוש היסוד).

סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן בקריאות שמע השונים (אחור)

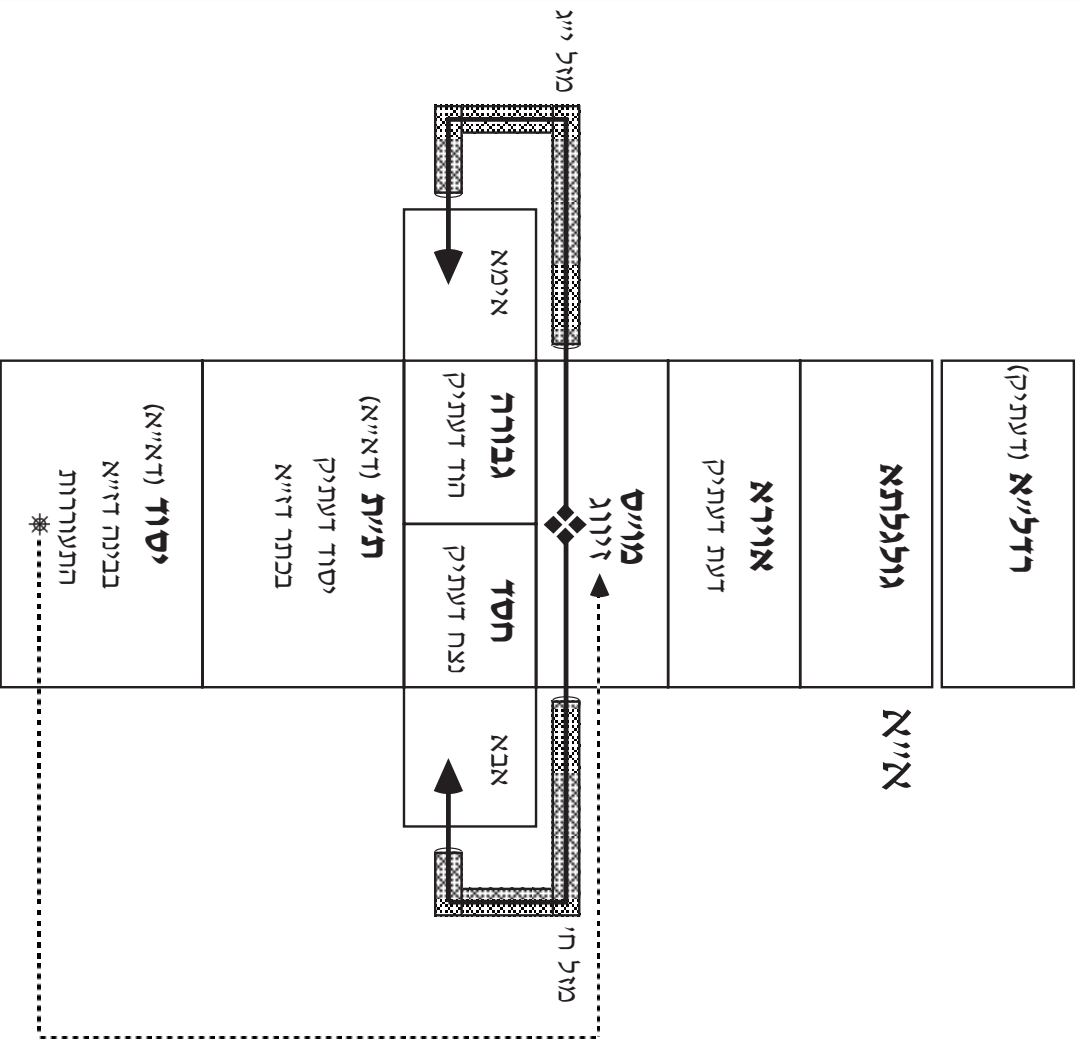
מקורות
 שעה"כ דף י"ט ע"ג.
 סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
 ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
 נה"ש דף י"ז סע"ג.
 ע"ה ח"ב דף כ"א ע"ב.
 באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
 קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

מקום ההמשכה	ו"ק דגדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ	צ'	ל"מ	צ' (תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (כניסת המוחין דקט' לאחר ההמשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

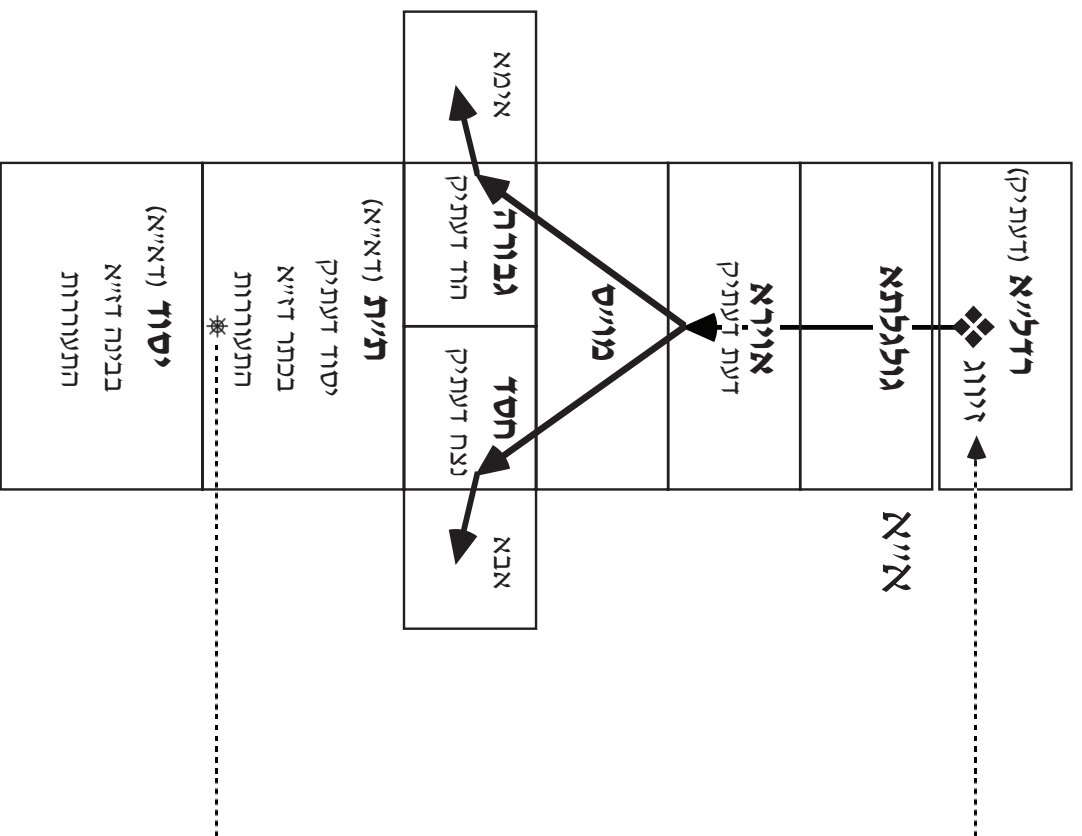
גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד ד)ז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד ד)ז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת ד)ז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקראים ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקראים נוק' בתיבת שמע

ע"י סידור הרשימה ח"א דף ל"ג ע"ב (מילת "אחד"), ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג ריפ"ש אות א', אמ"ל דף ס"ד ע"ג אות ע"ג, פת"ע דף י"ט סע"ד אות ט"ז ד"ה ע"ד מצאתי, שם משמעון דף צ"ג ע"א, תו"ח דף קס"ט ע"א.

סופר ב' - מלכר

סופר א' - מלגו

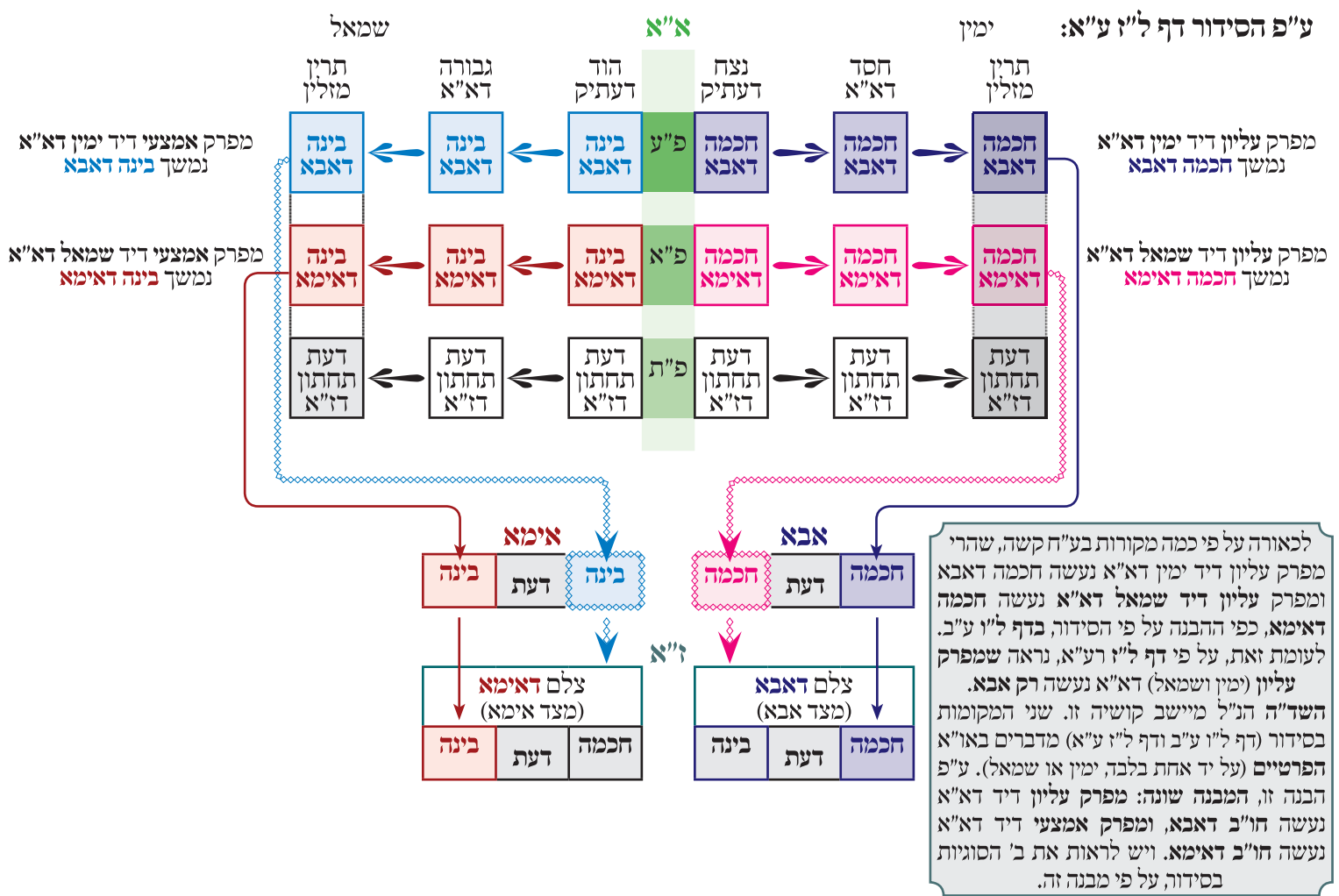
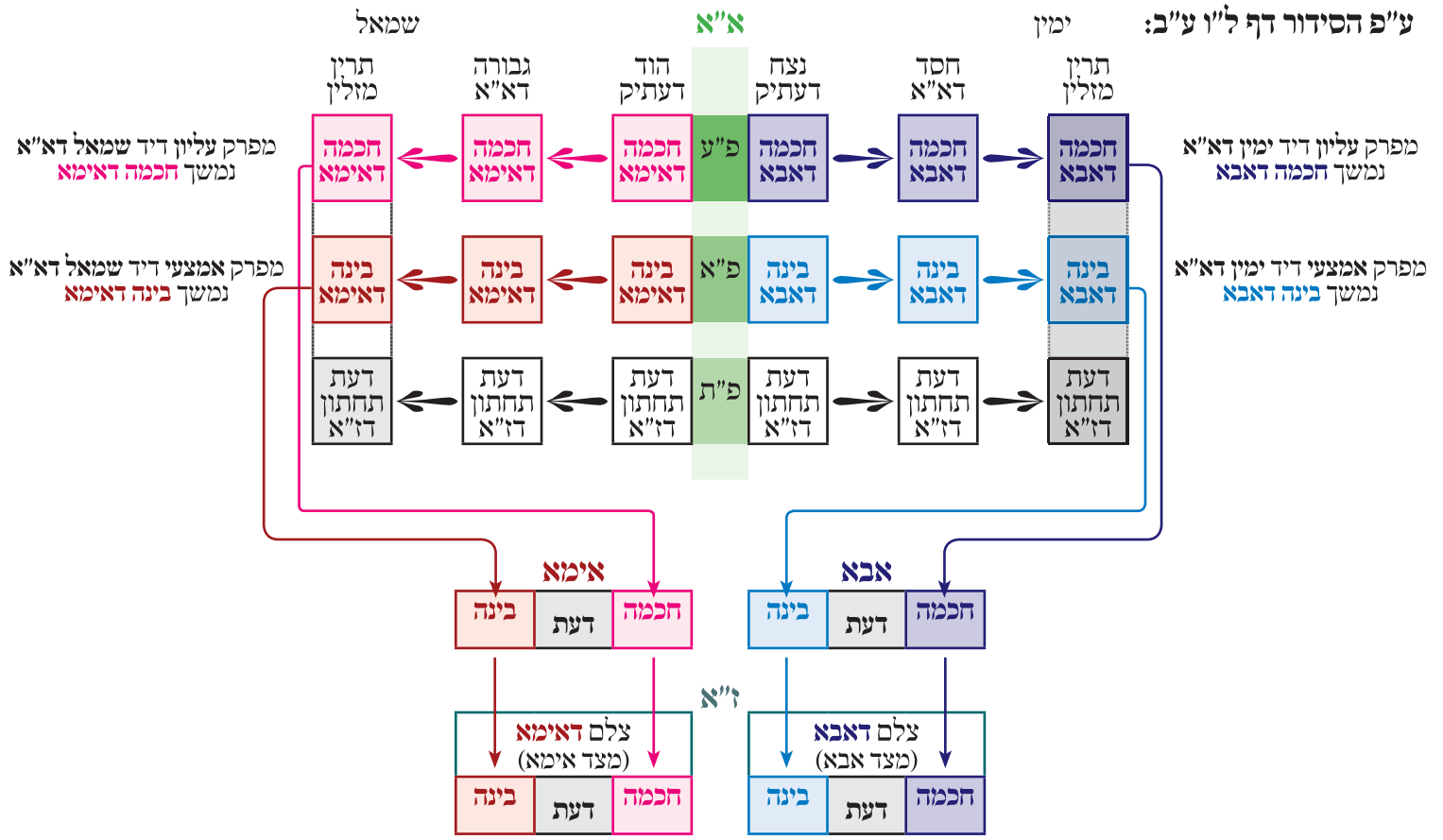

ע"פ שיטת הריפ"ש, המסלול "מלכר" הינו העיקרי.

מקורות

סידור חול דף ל"ו ע"ב, ל"ז ע"א. ע"ח ח"א דף צ"ד סע"ג שמו"ש אות א'. ענ"ה דף פ' ע"א, חידושי השד"ח. ענ"ה דף מ' ע"א אות מ"ד.

סדר המשכת חב"ד דז"א ע"פ חלוקת ג' פרקין דחג"ת דא"א (נה"י דעתיק מלוכש בתוך חג"ת דא"א)

יסוד דא"ח בתיבס וכרי נחבאר ענין א"ח שנתק ז"ח אך נחלבס בו . ונחזור לשנין בח' אלו בקטר כ' כה נחבאר כ' ג' מקומס הם . א' ביותן חך דא"ח באר פנימי ומקף . ב' בנה"י דא"ח אחר שנתלבס שס בפנימי ומקף . ג' אחר שנתלבס ב"ז"ח בפנימי ומקף . ונבאר מאמר אחד באדר ק"ה בענין אירח דכ"ח ואשא דכ"ח ועיין בביאור למיל (ו) דע כי ב"ז"ח דקדיטתא הוא גבורה דא"ח ואירח דכ"ח (ח) הוא חסד דא"ח ואלו ב' נחבברו יחד כחבר באדר"ל ר"ב ובסנין כ' דא"ח הם שרש ח"ב ובהם ענינים ח"ג דא"ח הנקרא אירח דכ"ח ונולמא דקדיטתא ונחבברו יחד אלו ב"ז"ח דקדיטתא ואירח דכ"ח ב"ז"ח ג' כחבר באדר"ל ר"ב גולגלתא ד"ח הנבבס מח"ת דא"ח כי כח שהח"ת מכייע ב"ן ח"ג דא"ח ומבין חיבור שנין ילא כן גולגלתא ד"ח לא נעשה מח"ת זה אלא מהחברות ח"ג שעליו והבן זה . וכנה נס"ל כי תחבס יוד בח' המוחין דא"ח חך דא"ח בסוד פנימי ומקף אשר כל זה נקרא מקף לרשא ד"ח ואחר כך נכנס בנה"י דאמא פנימי ומקף ואח"כ נכנסין חך ז"ח עלמו וזו נשפן ל' גולגלתא ומוחין פנימים ונמלא כ' קודם שהתחיל בח' גולגלתא אל זעיר אנפין עלמא הקדים אליה בח' המוחין המקיפס העליונים . וכנה כח שח"ג דא"ח ארפין נקרא אירח דכ"ח ונולמא דקדיטתא כן המוחין דח"ב חסיר ארפין הולאים מהם נקרא כ' וכן דעת חסיר ארפין שהיא ככרעת ח"ב נקרא כן כי גם הם עת"ז דא"ח ארפין מחרין כחשי נמשט אלא שהפס הוא כ' ח"ב שלו נקרא אירח דכ"ח ואשא דכ"ח אך ב' פשרין דח"ב הסתרים נקרא אירח סתם ונבורה נקרא אשא סתם ובכ"ן זה . נמלא כ' מחלכילא אלו המוחין הנקרא אירח דכ"ח וכו' בסוד מקיפין ואחר כך נעשה גולגלתא ד"ח . ח"ס דק"ה נסיק אירח דכ"ח ומתגלגלא ואחפסס ונסיק חד גולגלתא חקיפא לר' ספרין כי תחלכ נסוף ונעשו המוחין הנקרא אירח דכ"ח עם ינומא דאחלילא ביה כמ"ס הם ואחר כך נתגלגלו ונחפססו שבוא מש"ל כי שרשם נבאר למעלה ואורם נחבך למטה . ואח"כ נעשו ונסיק מהם חד גולגלתא הנעשה אחר המוחין אלו המקיפין העליונים . וכיאר כי קודם שנעשה היא גולגלתא ונכנסו המוחין אח"כ ג"כ לז"ח עלמא נבו היא גולגלתא יוד ד' מוחין כי פסרה דחסד מהפסס נבד ימין ופסרה דגבורה נבד שמאל נחפסס . ח"ס אחפסס אשא מטסרה חד ואירח מטסרה חד ואח"כ מהפססין כ' מוחין עליונים שהם ח"ב וחכמה גם כן נחפסס לנר יתן למעלה מטסרה דחסד ובינה לנר שמאל למעלה מטסרה דגבורה . וז"ש ואירח דכ"ח קאים עליה מהא פסרה ר"ל כי טוח החכמה הנקרא אירח דכ"ח שומרה על פסרה דחסד הנקרא

נתוסף הארה כהם ומתקן אורם עד מנתקן בסוד אור מקף כנגד מקומס שפנימס . ג' (א) כי אח"כ נמשך האור שלהם עד למטה בנה"י דאמא ומתלבסין בתיבס כטרפס ד' כי גם מתקן אורם מנתקן של נה"י דאמא בסוד אור מקף (ה) ודע כי אור מקף זה הוא עיקר מלאה אור המקף עלמא ד"ח ומאיר בו משס מלמעלה בתיבס שס מנתקן לנה"י דאמא מקף לז"ח . ה' הוא אח"כ כחשך מהפססין יותר ונכנסין הנה"י דאמא עם המוחין שבוטוס בחד ז"ח (ב) עלמא נג' חללי דגולגלתא . ו' כי גם שס מתקן אור המוחין מנתקן במלח ד"ח בסוד ספילין כמ"ס למטה בע"פ . הנה נחבאר ו' בח' ג' פנימים ג' מקיפס אחמס אין אלו קורין פנימים אלא אל הבחי' הנה' כשנכנסין המוחין עלמס טך ז"ח עלמו וכל שאר נקרא מקף כיון שאיט בתיבס ממש . ודע כי כל אלו מקיפין אין בט כח להשיג (ג) יזולת הששית שהיא בח' ספילין לק אט מרחין **צמח** דהייט שאין אט ספילין וכבן זה . וגם דע כי ששין רמו לשאר כל אלו הבחי' אין הבוניה כמו שאט ששין מעשה לכמה שכתוחין האלו נקראין ממקומן ספילין כרומו לבחי' ו' . וירדן מדרנה אחר מדרנה אמנס כמה שהדפחד פנימים רבות כי כל דבר שנקרושכ שרשו קיים בכ"מ שיהי והארומו נמשכה למטה וכן הפנין כאן כי שרשם לעולם קיים ומכה ריבוי הארה שנתוסף בהם הם מהפססין ומאירים למטה מהם כל בחי' אלו . והרשס קיים למעלה . אמנס בני' פשרין בג"ל שהם ב' כחפין בג"ל הם עלמין אחר שנתלבסו בנ"ח יולאים וירדן ברעת ז"ח ולא הארה בלכד אמנס עלמותן ממש כנ"ל אך מ"ס כי שרשם נשאר למעלה והארטן נמשכה למטה ממדרנתן הם ח"ב ד"ח כי אלו שרשם נשאר למעלה והארטן לנר נמשכה למטה ובכ"ן זה . נמלא כ' מח"ת (ד) דא"ח עלמו כשמתלבסין חך דא"ח כטוע כנה מהם נעשו ששין אל ח"ב בסוד אור מקף למעלה ומנה"י דא"ח (ה) נעשו ב"ז"ח מוחין פנימים שנכנסו טך ראש ועיין בבוחר מצרע דכ"ב (ו) . וכבר נת"ל אך מח"ת חסותן דח"ח נעשה גולגלתא דז"ח ומנה"י שלו נעשין לו מוחין פנימים שנתלבסו בתוך נה"י דאמא ונפלא ד"ח נעשה מהפססין

הנהרות וביאורים (א) דא"ח : (ב) ד"ל דא"ח : (ג) ואין לנו כנגדו שום פסוק שיהי אורו : (ד) סג"ר פחור : (ה) ו כחוסתא היא נבאר פ"א פ"ד פ"ד פ"ד דא"ח : (ו) דא"ח ו כ"ח א' מני' כמותו שבע שיתחברו וז"ל נפשו' שבר כי ח"א פס"ל : (ז) כינפס למיל נמשך דא"ח : (ח) ויחין למיל שער ד"ח ינומין פ"ה מהפסס סבב דכ"ח נמלא . ר"ל דכלל אחר דערע דיינס ונשס פגורוס וז"ל פ"ח שער כוללס פ"ב . וחסל לישק :

יפה שעה

ולכן זה המוח העליון המפיע ע"י הדעת של שבוא מל כח אל מל היו' ואח"כ נוקחים אוחה כפיסס אר"ל י"ע . פרי מנאר דבנר באחור כי כפיקר כפיסס וכמוחין נמשכה מוחין דשחיק דא"ח אלא כסודלי בהכשות הוצת הווא ככליון במוחין דשחיק נמ"ך כספס ככל נוסו עד לנו"ה של המתלבסין חוך חו"ב דא"ח כהתלבסין בחו"ב דא"ח מ"ע אין זה עיקר המוחין והמשכה כפיסס כקדוש כי היא לא נמשכה אלא פ"י כחולות קדישין ונמלא שויגין דא"ח מלנו ומלנר מלנו ט"ס דשחיק **מלנב** פ"י כחולות קדישין ודמותת קדישין עדין כי הוא נמשך ממוחין עילאין ולא מנפס אלא מוח דע"כ דשחיק נמשך מנפס דשחיק דא"ח **והוא** מ"ס כח"ל כדך נסחר ונגלס נמנעטו כסוד לפשלים כענין שפספסו הווא דע"כ דשחיק פס כל החלככות שכליפס אח"כ נמשכה כפיסס הווא עד מולא דדיקא קדישא תר"ק **הקבל הפתח :** (ב) כי אח"כ נחבך האור שלהם עד למטה בנה"י דאמא ומתלבס בתיבס כו"ב כל זה כדורס כולך על דרך שכתוב בחז"ל כ"ב דרז"י הולב שח' דללס היא נחב"ד חו"ב דחטובה ו' דללס היא נב"ב דחטובה קודם בהלגבס חך ז"ח כסוד מוחין ו' דללס הוא אחר שנתלבס כנ"י יתן טפס ד"ל . וכבר כח"ל שס דרוש ר' כתב שהלמח מ' דללס

הדעה להפסד כפיסס כמ"ס כח"ל נש' שגירה הכלים פ"א ונמלא זה חס נורס נמלא כי בעלות אין בסוד מ"ן משלים עמהם בחי' יסוד דא"ח ועלייה יסוד דא"ח משורר המוחין דא"ח . **ונלפ"ז** שכן נמי מעלה עמהם בחי' יסוד דשחיק ש"ס הווא דא"ח נעשה כמ"ס לז"ח יסוד דשחיק נעשה כחך לז"ח ימי פיתוח כמ"ס כח"ל סוף פ"ד ז"ל **חבור** ג"כ כהתלבסות בחיק כי מיסוד של נעשה כחך לז"ח ועיין לקמן פ"ס ונמלא כי בעלות ח"ן ל"ן מליון עמהם שני הכחות דשחיק וז"ל ובעליה הווא מהפססין המוחין בין דא"ח בין דשחיק **ונמלא** הווא במוחין דשחיק ונמשך עד הדעת דשחיק המתלבס באירח דח"ב אקרוס דשחיק כח"מאכ דא"ח שבוא בין כחך למוחין כח"מאכ דא"ח ונעשה ג"כ הווא במוחין כח"מאכ דא"ח ונמשכה כפיסס למלא קדישא . **והוא** ממש דברי כח"ל **כשער ח"ב ומ"ן פ"י** ז"ל וכנה ראשית כל אלו התכות הוא מהדעת עליון דשחיק הנקרא דל"ל אשר הדעת הווא נמך בין גולגלתא ומוח דא"ח הווא בחי' הווא אירח דח"ב על קרומא דמוחין דא"ח וכנה משס נמשך אל הדעת דלנא מהדרנה למדרנה יע"ש . **והוא** מ"ס כח"ל לעיל מ"ד ז"ל אמנס אין כח מוח עילאק עלמו יוד עד אירח כי נלכ מעלמו מחר אלא זה המוח דא"ח כל נליו הוא נדיקא דא"ח כ"י

דאריך

דחבלי וג' דלתי"ן גי' י"ב דחבלי.

שינה הי הי הא ג' הכין פשוטים גי' יה דשינה וג' אותיות
י"א מילוי דג' הכין גי' כ"א כמספר ש"ן בלחצ"ס שהס
ב אותיות ז"ט עם י דשינה.

על ויו ואו ואו יכין כי גי' וי"ן מלאים גי' מ"ח כמספר
יאההויהה כמספר ע' בלחצ"ס שהוא ז' ול' עם מ' ק דתיבת
ע"ל וע"ה גי' מ"ח.

עיני הי הי הא ג' הכין דג' הויו"ת טל"ל גי' לו כמספר
אוצר החכמה עיני בהחלק ב' אותיות ע"ג בלחצ"ס שהס ז"ט ועס ב'
יודי"ן דעיני גי' לו גם יכין כי עיני גי' ק"ס מספר מילוי דקס"א
אלף הי יוד הי

גם יכין להו"ה בליוז עיינין
גם יכין כי א"א סילק הארתו מס"ג

יוד הי ואו הי שהס או"א ויטכ"ה דיוס שטבה.

ותנימה אלף הי יוד הי. אלף הא יוד הא. אלף הה
יוד הה. יוד הה וו הה ג' שמות קס"א קמ"ג
קנ"א הס גי' חות"ס ע"ה דיסוד דנוק' ושס ז"ן הוא המ"ן שביסוד
דנוק' שבו יש ג' שמות

אֲדָנִי אֲדָנִי אֲדָנִי (נקידי גזק גזק תרדוף למען תהיה)
גי' גזק ובלדק זה יכין להסתתר מחדון חף הי. ויכין להוריד ג'
הכויות הנ"ל בהמפיל העולים לחס לשערים שהס ג' שמות אדנ"י
הנ"ל שביסוד דנוק' וכל אחד במילואו עולה תדע"א תרנוס שער
ויכין לחצר ג' הויו"ת הנ"ל עם ג' אדנ"י שביסוד דנוק'.
יאהדונהי יאהדונהי יאהדונהי

על עפעפי גי' ת"י ועס מספר חלופש שהוא **קד** (גי'ז"ת)
זוזום (גי'לרתי) ומס' ותנומה וכללות ג'
תיבות של ותנומה על"י עפעפי גי' אל"ף וי"ג כמספר ב' שמות
אבגיתין אבגיתין ע"ה שזנה"י דז"א ויכין להורידס ולחברס עם
ב'

ב' שמוה אבניתין אבניתין ע"ה שנה"י דנוק' והיו לארבעה
 שמות דאבניתין העולים במס' ב' אלפי"ן וי"ג יארין שהס'ג' פעמים
 תרע"א שניסוד דנוק' דז"א.

אַרְפֶּךָ דָּלַת גּוֹן יוֹד אַרְפֶּךָ דָּלַת גּוֹן יוֹד

(נקוד או ירדו לשערים עם יהוה)

אַרְפֶּךָ דָּלַת גּוֹן יוֹד

גם יכוין כי א"א ואו"א וישסו"ת כלקו הארתם משם מ"ה יוד הא
 ואו הא שהוא ז"א דיוס שעבר ומסתלקן המוחי' ממנו | וגם ז"א
 שהוא מ"ה הנ"ל סילק השגחתו מנוקביה ונתמעטה וחזרה לנקודה
 ב"זריו וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה שהוא הוא רוחא דשדי בנה
 ז"א בביאה ראשונה | ואז חוזר א"א **ומאיר לאישון**

בת עין שהיא נקודת הגוק' ובונה
 ומגדיל פרלופה באחוריו ונוסרה ומביאה לפניו וחוזר
 ומגדיל פרלופה לפני ז"א ומחזיר שם ב"ן יוד הוה הוה שנה
 אה"ח 6025 לע"ב יוד הי ויו הי.

ירמ"י או"א שתשכיבני לשלום ותעמידני
 לחיים טובים ולשלום ותן חלמי
 בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל
 תרגילני לדבר עבירה ועון ופשע ואל
 תביאני לא ידי חטא ולא לידי עון ולא
 לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלוט בי יצר
 המזב ואל ישלוט בי יצה"ר ותצילני
 מיצה"ר ומחולאים רעים ומחלומות רעים
 ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים
 רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר

עיני

עין אמת מערכת נרן ליעקב חיים

נמש' הטו' הויה עב הדיק' ר"ל דאחר שנגשה הויה רחנ' דא"ע ע"י הוסוד דא"ח שנתעורר גם מעורר למ"ס ויורד הטופה ממ"ס לב' המולות דדיק' ואח"ך נמש' לאר"ח ע"ב:

ע"ש נ"ה דעתיק כ"פ עילאין מתלבשי' ככ"פ ע"י דח"ג דא"ח ששס כ"פ וידס ומאלו נמשך הארס לכד לחו"כ דז"ח. וכ"פ תחאין דכ"ס דעתיק מתלבשים ככ"פ חח' דח"ג דא"ח ששס כ' כחפין ואלו הם עלמס יורדים ונמש' ונעשים דעת דז"ח ממש אלה שהוא אחרי שנתל' באר"ח לכן נק' חו"כ אחסנתא דאר"ח והכ' עטרין נקרא עטרין דז"ח והנה מזה הרעה ששס כ' כחפין דא"ח נמשך בו אל יסוד בדי למוהב כיה חד רוחא כביאה' כנוק' לעשות' כלי וזה הרוחא נק' בנימין לכן כרכו מרע"ה וכן כחופיו שכן רמשס מקורו. גם בוס חבין דלסויה דר"ה דעת' מאירוס כחו"כ דז"ח ומודע דנו"ה הם דינין לכן כנגדן כמותן מתפש' דינין ונמש' כהס כחין כמלתא דז"ח מתחן אלף סומקי דסומקי כנו' כחדל' האו מלתא איתפש' כמתחן אלף וכו' וז"ס כחידת' זוטא דאיקרי מלת דלח דע"י מתפש' כמלת' ו"ח. שס:

פ' נ"ה שכל הפרטים דע כלל גדול שכל בחי' נ"ה שכל פרטוף הנה הנלח גבוה מהוד ח"ס והקרניים גבוהים ואחת גבוה מהכרה ופני גבוה קצרה דבחותו קצר איו יורד למטה ובאחר למעלה גבוה וזה בין כה"ח ובין כה"ח וכן כה"ח כולס הם קצרים הנלח שלהם יותר מהוד שלהם. שס פ"ז.
(א"ה) מה ש"ל בזה דכלל גדול יש לנו מבשרי אחוה אלוה ואנו רואים לעולם הגו"ה שיש הם כקומתם זה בלד זה ואין שום חילוק בויהם כבר ישב בזה הרכ הסוד מוהרש"ך ז"ל והוא דלעולם נו"ה כלוליס זה כזה כמ"ס רבינו ז"ל ככ"מ יע"ס ח"כ זה הסתכלות עושה אותם שוין דפוינו הנלח דלח הוא למע' ע"ג ההוד דלח וכן הנלח דהוד הוא למע' ע"ג הוד דהוד ומלך שכלוליס זה כזה נראים שיש ודוק כי נכון הוא:

פ"א נ"ה נק' פרלו' חילון וחנ"ת נק' פרטוף אמלעו וחכ"ד נק' פרטוף פנימו. ש' פרל' ז"ו'ן דרוס ח' דז"ח תחילת הכל ילאה נקודה קטנה ואינה נק' או פרל' כלל רכועות הסין או מדה זעירא ואח"ך יש לה פר' חילון כשיעור כה"ח דז"ח ואז נק' עיבור שלה ואח"ך יש לה פרט' כ' ופרט' ג' ע"ד הנו' כו"ח ממש ואז נגדלת כאורך ז"ח ממש שס:

פ"ג נקודה וספירה ופרטוף ענין ג' חלוקה אלו מה ענינם דע דכ"מ שנוכר בחי' נקודה היא עשיה שספיה. אך לשון ספירה הוא כהיות' שלימה ככל חלקי אבי"ע שבה. ופרטוף הוא קשר י"ס וכל ספי' מהס שלימה מאבי"ע. שס דרוס ו':
פ"ד נ"ה דע רפ"כ דלח דאי' ופ"כ דהוד דאי' הם מתפש' ככל אורך הוועות דז"ח ונמש' עב הסיוס לפורטו ומתוך לפור' כוקע האוד לפ"ג דנו"ה ומתלב' חק דאשי הירכיס ומתפשט האוד עב סיוס רגליו וכאלו תמשיל דרך משל דידו הו"ח פשוטי' משלשלים למטה וחולה אותם על גופו ופפורטי אלכעו' מניעין עב דשי ורכותיו ויולא' חו"פ מלפורטי אלכעו'

הנדיקים הכאים מן הכריאה הם המעלין מ"ן אל המל' דא"י. אמנם ז"ו'ן ששס בני אר"ח הם מעלין מ"ן לאר"ח כנו' וכמו שמשמ' הנדיקים מעלין מ"ן בכל לילה כעת השינה אל המל' ושם מחדש אותם כסוד חדשים לבקרים שמאיר' בהם המו' שלהם הנק' נשמת בני אדם כן הוא כו"ן כעל' כסוד מ"ן מתחדש כ' ע"י אר"ח וחדוש זה ע"י לקיחת המו' דנ"ה והרי ידעת ענין עיבור זה הכ' דז"ח אך נמלך כאדם החתקן כי כללם אלהים עשה את האדם כי נשמת האדם היושבת כמות שלו עול' ככל לילה כסוד מ"ן ואחעברת כחוק המל' עיבור גמור ומחדש לו נשמתו כמות שלו כן הענין כו"ח נ"כ. אמנם יש כ' ח' בין ז"ו'ן הא' כי הנה נשמות הנדיקי' אינם מעלי' מ"ן אל המל' אלא כלילה לפי שאין שליטת המל' אלא כלילה כמש"ה ותקם כעור לילה וכו' אמנם אי' ע' שולעת כיוס וכלילה רוזוני' תדיר כיוס וכלילה לכן ז"ו'ן מעלי' מ"ן כיוס וכלילה. ח"ס ק"ש דשחיות וערכות שמעלי' ז"ו'ן מ"ן לאר"ח כנו' ועוד יש חו' אחר והוא כי האדם החתקון אינו יכו' להעלי' נשמתו כסוד מ"ן רק אחר היותו בין ז"ו'ן שיש ויוס ח' אבל ז"ו'ן אינם כן והם יכולים לעשות' חיבך אחר ט' שנים ויוס ח' אחר שנשלם כפרט' אעפ"י שאינם ראויים להוליד. וטעם הדבר הוא דנשמת האדם קודם שיגיע ליסוד העליון ששס הוא מקום העליות מ"ד ומ"ן פונע כנ' קל"ה ערלה כסוד ג' שנים והיה לבס ערלים ונשלם להעלות הב' שנים ער ש' י"כ ואח"ך ש' ז"ו'ן עולה ליסוד עלמ' ואז כל פריקדש הלוליס ואז מעלה מ"ן מכין י"ג ואילך אך ז"ח חיבך אחר היותו כן ט' שנים ויוס ח' אינו פונע שס ערלה כלל ח"ו דאין שום ערלה רכוקים בו כי מאי' ומעלה און החילוי נאחזים בה ונמלך חיבך פונע ככה"ו דאו"ח ומעלה מ"ן. שס פ"ג:

ע"י נ"ה מ"ס בוה"ק על ז"ו'ן בתפילת שלח איהו כנלח ואיהו כהוד עיין כמ' הו"ן או"פ ז' ועיין לקמן אות קמ"ד:

ע"ח נ"ה דעתיק מודוונים זה כזה וכללון זכ"ו נלח כהוד והוד כנלח ויולא טפה ההיא כח"ג דא"ח נלח כחסד והוד כנוכרה ואח"ך נמש' טיפה ההיא עב מולא דדיקנא דא"ח מול הח' ונותנו אל מול הו"ג כוונן ומשס נמשכת מוחין לאר"ח וכו' יע"ס. שס פ"ז.
(א"ה) כזה תכין מ"ס מורי' הרכ הספיר ז"ל ככוונת אחר וככוונת כההכה דאחר שמדווי' נה"י דעתיק וחנ"ת דא"ח יורדי' המוחין לב' המולות ואח"ך לאר"ח כנודע. אלה דל"ל דאך יתכן דמתנ"ת דא"ח נמשך הטו' לדיקנא והלא דדיק' הוא למעלה מתנ"ת ואך עולם הטו' ממטה למעלה וכבר ראיתי להרכ מוהרש"ך ז"ל כס' יפה שעה שנתעורר בזה ובא לכלל יסיה אבל לא הרווה לזאנוי. ואני ראיתי בקונט' כ"ו להרכ ח"ק מוהר"ר יעקב הכהן חסיר ז"ל שיש כטוב טעם והוא כמ"ס בש' מארשכ"ו ז"ל כפ"ו אר"ו ז"ל וז"ל **והנה** גם דעתיק הנגזים חק חנ"ת דא"ח גם הם מודווי' ואז ירדה הטו' ההיא הכלולה מנ"ה דעת' הנגזים כחו"ג דא"ח ונורמים זונן גם כה"ח ואז נמשך **גם מן המ"ס** דרך א"ח דרך כ' המולות אל המוחין דאו"ח המתלבשים לחו"ג דא"ח וכו' והענין דכל אלו הוונים הוא ע"י יסוד דא"ח שהוא כנעורר ונרם זונן כחנ"ת דא"ח וכמ"ס דמכשרי אחוה אלוה שהתעוררות יכו' החתקון נרם התעוררו' כמות האדם וכו' יע"ס. כ' נמ' לדמ"ס כע"ג ואחר כך

שם משמעון

שער פז פ' ד

דחג"ת דא"א ע"י היסוד דא"א שנתעורר **גם** מעורר למו"ס ויורד הטי' ממו"ס לב' המזלות דדיקנא ואח"כ גמשך לאו"א ע"כ ולעב"ד עדיין לא זכ"ל דאיך יעלה על הדעת דמאחר דהטי' ירדה בנה"י דע"י הגנוז תוך החג"ת דא"א וגם נזדווג החג"ת דא"א ע"י התעוררות היסוד כנו' שיעלה הטי' ההיא למוחא דא"א כדי שיבוא מלובש בצלם הגמשך לו מא"א כנו' והלא המו"ס והדיקנא הם למעלה מנה"י דע"י וחג"ת דא"א ואי אפשר שיחזור דרך עלייה לצאת עכ"ל והרואה יראה דאיך עירב ב' הקו' ביחד **ופתח בכד וסיים בחכית** שמתחילת דבריו שהק' הרי או"א הם תחת הזקן גר' שכוונתו להק' כמו שהקשה הריפ"ש ז"ל בדמ"ת ע"א דאיך אפשר להיות דאו"א יונקים מהדיקנא כיון שאו"א מלבישים לא"א עד טיבורא דלבא והשערות דא"א ארוכים וחפיין על או"א ומגיעים עד רישא דז"א ואין האורות יוצאים אלא דרך פיפיותיהם בסופם למטה א"כ איך אפשר שיתזרו האורות לעלות עד רישא דאו"א יעש"ב ומה שהביא מס' אמל"י היא קו' אחרת דאיך יתכן להיות שהטי' תעלה מחג"ת דא"א לדיקנא דיליה כיון שהדיקנא היא למעלה מחג"ת ולא איירי כלל באו"א וזו ג"כ הק' הריפ"ש בדצ"ה יעש"ב מה שתי'.

גם מה שהקשה על תי' הר"י כהן ז"ל לא הבנתי דבריו גר"ו מאי קו' איכא שהרי לזה עצמה תי' הר"י ז"ל דאין הכוונה דאותה הטי' דחג"ת היא עצמה עולה לדיקנא אלא דטי' הנו"ה דע"י הגנוזים בחג"ת דא"א שנעשית ע"י התעוררות היסוד דא"א זה מקבלים או"א כך במקומם מבלי עלייה שהרי הם מלבישים חג"ת אשר בתוכם נו"ה דע"י אלא שלאחר שהיסוד דא"א עורר את החג"ת ונזדווג וקיבלו או"א אותה טי' כך במקומם מחג"ת כמ"ש גם מעורר היסוד למו"ס דא"א ויורד הטי' ממו"ס למזלות דדיקנא ומשם נמשכת לאו"א והשתא ניחא דליכא שום עלייה ולא ידעתי מה נשאר קושי כלל ודו"ק.

איברא ראיתי להתו"ת ז"ל בדס"ב ע"א שיישב כפשוטו דמחג"ת נמשכה הטי' לדיקנא

לאו"א שלאחר שנעשה סוד הזיווג דנשיקין לצורך ז"א למעלה במו"ס ע"י החיך וגרון דח"ס שנעשה ע"י עליית והתכללות האורות דא"א וע"י ואו"א למעלה בחצי גוף העליון דא"א בסוד תכ"ב כנו"ל בפ"א ושי"ז פ"ב אז נמשכה הטי' ההיא ליסוד דא"א כנו' לעיל ספ"ב ופ"ג יע"ש ואח"כ הוא נותן הטי' ההיא לאו"א בהיותו מלובש בתוך יסודותיהם להיות שם בסוד ע"י במעי אי' כנו' והוא סוד הכל הנו' וכמ"ש במבו"ש ש"ה ח"א פ"ח דק"א ע"א וז"ל ונמצא כי בהיות הטיפות של הזיווג א"א הנ"ל נתונים ביסוד שלו הם עומדים ממש תוך ב' היסודות דאו"א כי היסוד דאריך נחלק לב' חציו נתון ומלובש תוך יסוד דאבא וחציו ביסוד דאי' ואז היסוד דאריך העומד בתוכם השפיע ונתן טיפות אלו תוך יסוד דאבא ונתערבה שם במחצית הימני דזו"ן המתלבש בתוך אבא כנו' ואז אבא אח"כ בסוד זיווג שנזדווג עם אי' נתן המחצית ההוא עם הטי' זהם בסוד זיווג תוך אי' ואז גמצא כל בחי' זו"ן בסוד ע"י תוך אי' לבדה ע"כ יע"ש ודו"ק.

ואחר כותבי מצאתי לרבינו ז"ל בסה"ל פ' ויצא על פ' והכבשים הפריד יעקב דט"ל ע"ג שכתב וז"ל והנה בעת שרצה המאצ"י לתקן המלכים דמיתו אסף רגלי א"א למעלה וע"כ יצא הבל מיסוד אריך שעלה לת"ת שלו ונתעוררו מוחי או"א ונתחממו לזיווג מהבל הנו' ונזדווגו עכ"ל יע"ש הרי מבו' בפ"י דהבל הנו' אינו מו' ממש אלא שהוא מעורר מוחי או"א בסוד חימום לזיווג וק' על הגי' תרי אריותא הריפ"ש ז"ל והשמ"ש גר"ו איך אישתמיט מינייהו לשון הזהב של רבינו ז"ל וצ"ע.

כתב עו"ש ז"ל עוד צריך להבין כיצד בא השפע מחג"ת דא"א לדיקנא ומדיקנא יורד לאו"א כמ"ש בשכ"ט פ"ו הרי או"א הם תחת הזקן ע"י בס' אמל"י דס"ד אות ע"ח וע"ש מה שתירץ משם הר"י הכהן ז"ל שהביא מתניתא בידיה מ"ש בש' מארשב"י בבי' אדר"ז וכו' יע"ש דנמ"ל משם דמה שנמשך הטי' עד הדיקנא ר"ל דאחר שנעשה הזיווג

שער טז פ"ה

וז"ל שם וא"ת איך תעלה הטי" מיסוד דא"א למולות תיקשה איך עולה מחו"ג דא"א למולות אלא שזו הדיקנא היא למטה מן החו"ג שהוא מהפ"ר חג"ת דא"א וכו' יע"ש ודפוח"ה ולפי הנראה שזה בעלם מעיני כבודם של הרב אמל"י והשמ"ש גר"ו וק"ל.

כתב עוד באות ו' ד"ה ודע וכו' וז"ל וצ"ע למה לא נעשה כל בחי' או"א אפילו בחי' מו' ונה"י מבחי' השערות הראש והזקן ולא היה צריך לבחי' זיווג הפה עכ"ל ולעד"נ ליישב עמ"ש רבינו לקמן בשכ"ח פ"ב ומבו"ש דצ"ו ריש ע"א שלמציאות וההויה הראשונה של ז"א שהם הו"ק שהם עיקר הו"א הם נעשים ע"י זיווג א"א כי מכוחו נעשה כל מציאות הא' דאצ"י אבל המו' דז"א שהם תוספת הטבה שהרי אינם תמיד בו בקבע הם נעשים ע"י או"א לפי שאינם שורש המציאות של ז"א יע"ש נמצא שכדי להמציא שורש המציאות והויה ראשונה צריך אורות גדולים יותר מאצ"י המו' ובש' מארשב"י בבי' אדר"ז מבו' שע"י החיורתי דרישא דא"א נאצל מציאות גופא דאו"א שכי' וז"ל והנה יש עוד בחי' אחרת והם אותם ד' חיורתי וד' נימין דרישא דגולגלתא דאריך המתפשטים דרך אחוריו של אריך וגם הם מתפשטים עד טיבורא דליבא ונמצאים או"א מכוסים פו"א בדיקנא ובהנהו נימין וחיורתי ומכוח ב' האורות דפו"א נאצלו שם או"א ע"כ יע"ש וידוע שהחיורתי הם מבחי' כתר דא"א והנימין הם מסוד ההוא אורא רישא ב' והדיקנא היא ממו"ס רישא ג' דא"א כנו' בש' א"א ומבו"ש ש"ב ח"ג פ"ט ופ"י יע"ש ב' ולכן כאן כדי להאציל שורש מציאות הא' דאו"א שהם בחי' גופם הוצרך כל אלו האורות הגדולים שהם החיורתי מבחי' הכתר דא"א והנימין מבחי' האורא והדיקנא מבחי' חכמה מו"ס דא"א ובהצטרפות כל אלו האורות הגדולים האצילו את שורש ועיקר המציאות הא' של או"א משא"כ לבחי' המו' שלהם שלא הוצרך לכל זה רק הספיק ע"י זיווג חיד וגרון שהם חו"ב דאריך לבד לפי שהמו' אינם שורש ועיקר בהם רק תוספת הטבה ואע"ג דאו"א אינם כמו זו"ן שהמו'

מסתלקים מהם אלא נשארים בהם בקבע שהרי תמיד הם פב"פ ולא פסיק זיווגיהו לעלמין היינו בערך זו"ן אבל בערך הכולל גם הם נק' זו"ן ואין המו' בהם בקבע וכמ"ש לעיל בד"ה והנה יש וכו' יע"ש והשתא נחא שא"א להיות לבחי' המו' להתהוות ע"י השערות דרישא ודיקנא דא"כ היו נשארים בהם בקבע ואין זה רצון המאציל העליון וכמו שכן הוא הטעם בזו"א ודו"ק.

ואם נשכיל עוד נראה שהכל הולך בסדר א' ממש כמו בזו"ן שכמו שבזו"א להאציל מציאותו הא' היה ע"י א"א שהוא הכתר בהצטרפות או"א ולבחי' המו' שלו היה ע"י או"א כמ"ש לקמן בשכ"ח פ"ב ומבו"ש דצ"ו ע"א יע"ש כן היה ממש באו"א שלהאציל עיקר מציאותם הא' היה ע"י החיורתי שהם מבחי' הכתר דא"א בהצטרפות השערות דרישא ודיקנא שהם חו"ב כי האורא שממנו בחי' הנימין דרישא הוא בחי' מוחא כמ"ש בש' א"א פ"ג ומבו"ש ש"ב ח"ג פ"ד דס"א יע"ש והמו"ס שממנו בחי' הדיקנא היא נק' נקבה כנו' במבו"ש שם פ"ו דס"ג סע"ב ולקמן בשי"ט פ"ט יע"ש ולבחי' המו' שלהם היה ע"י זיווג דנשיקין דחיד וגרון שהם בחי' חו"ב כנו' בריש פירקין והיינו ממש כמו בזו"ן ודו"ק.

שם אך זו"ן וכו' ולכן הוצרך להאציל מציאותו ממש בעי' א' נ"ב אינו ר"ל להאציל מציאותו מחדש שהרי זה היה לאחר השבי' וע"י להשמ"ש גר"ו בשי"ד פ"ג אות ד' יע"ש שכבר היו נאצלים זו"ן אלא ר"ל בחי' תיקון שהיו עתה בלתי תי' קוים ולא פרצו' וגם שהיו חסרים והוצרך להם העי' לתקנם וע"י מבו"ש ש"ה ח"א פ"א דצ"א סע"א יע"ש ומה שניתקן ע"י עיבור א' הוא שנעשו בחי' תכ"ב ועי"ש דצ"ה פ"ה וק"ל.

פ"ה כי הזיווג הא' שהוא וכו' אינו אלא ע"י א"א שמכוחו כל האצ"י אך הזיווג השני הוא באו"א לעשות להם מו' נ"ב כוונתו כמ"ש בשכ"ח ספ"ב ומבו"ש דצ"ו ע"א לתת טעם שאיך בחי' המו' הגדולים נעשו ע"י זיווג או"א

תורת חכם

קסט

הברית, שר"ל יחוד ב' מזלות דיסוד דא"א שהם ע"ב קס"א, וכן יהיה בריתך זכור, וזכר הברית:

מ"ש בספר הכונות בדרוש הציצית שביסוד דאימא נחלפו המוחין הוא ביסוד דאימא עילאה כי שם היה הזווג כמ"ש בפ"א דשער דרושי הצלם, ואחר הזווג דאו"א עילאין חוד היסוד דאימא עילאה, ונודווג המ"ה והב"ן שלו, שהם בחינת יעקב ורחל דאימא עילאה, ואז נתלכשו החכמות והחסדים ביעקב דאימא והכינות והגבורות ברחל דאימא, ומשם יצאו מרחם תכונה ראשונה ונתלכשו כתכונה השנית בבחינת המ"ה והב"ן שלהם הנקרא ישסו"ת, ובזווג אחר ישסו"ת הראשונים יקראו בחינת ישסו"ת השניים, ואו"א עילאין יקראו ישסו"ת הראשונים, וע"י זה נכנס ז"א מדריגה למעלה ממדריגה, ובמ"ש מתיישב לשון הרב בדרוש הציצית שבתחילה כתב שהחילוף נעשה ע"י זווג או"א, ואח"כ כתב שנעשה החילוף ביסוד דאימא, אלא ר"ל מ"ה וב"ן דיסוד דאימא הנקרא או"א:

מ"ש מורי הרב ז"ל (בסידור בכונות האכילה) שהחצאים התחתונים של האלפין הוא סוד הבן בחכמה הטעם כי נראה מפ"ז דשער דרושי הצלם כי הבינות דאו"א מזדווגים תחילה, ואח"כ חכמות דאו"א, א"כ מ"ש בדרוש הציצית הבן בחכמה, ר"ל צריך לשתף בינה בחכמה, ר"ל בינות דאו"א הנקראים בשם מוחין דאימא, כי תחילה מקבל הז"א מוחין דבינות דאו"א הנקרא מוחין דאימא בערך המוחין דחכמות דאו"א, כמ"ש במקום אחר אבל שניהם הם מוחין גמורים דאו"א כל אחד משניהם, כמ"ש מורי הרב ז"ל, והוא מ"ש בשי"ד שער או"א פ"ד מ"ב. שאחר הזווג דאו"א נחלפו בזווג ב' (דיסוד) [ביסוד] דאימא כי אי אפשר שיתחברו מין בשאינו

דב"ן, ועיין בדברי מורי הרב ז"ל בשער המוחין פ"ט ובשער אנ"ך פ"ו ששם כתב זה הענין באריכות, וזה שכתבנו שצלם דאימא נכנס כלו ואח"כ פנימי דאבא הוא בין בעיבור בין בניקה בין בגדלות כן כתב בספר מבוא שערים בפרקים שרשמתי למעלה:

מ"ש בפ"ד משער מ"ב שער דרושי אבי"ע שבחינת הלכושים האצילו העיגולים הרי שהלכושים הם בחינת א"ם ואו"א של הרקיעים. ומ"ש בשער העיגולים שהעיגולים נאצלו תחילה,* מדבר על העיגולים הפרטים שבכל החמשה בחינות כי כל בחינה כלולה משרש נשמה גוף לבוש והיכל, אבל הלכושים הכוללים האצילו העיגולים הכוללים:

נראה שצריך להעלות מ"ן ומסירה בתהלות לאל עליון מחכמות וחסדים דו"ן דבריאה ומאו"א דבריאה לו"ק דחיצו' דיסוד דאצילות, וכן להעלות יעקב ורחל למ"ן ליסוד דז"א דאצילות ומיסוד דז"א ליסודות דאו"א, כי כבר מצינו שיסוד דז"א מעלה מ"ן כנו' בשער הזווגים בדרוש שלוח הקן ע"ש, ואלו הו"ק דיסודות** שהזכיר מורי הרב ז"ל נראה שהם בחינת יעקב ורחל דאצילות, כי האצילות כלו נקרא בשם או"א עילאין, כנו' בפ"ה משער דרושי אבי"ע א"כ יעקב ורחל דאצילות נקראים בשם ו"ק דיסודות דאו"א עילאין, שהוא בחינת האצילות. ומש"ל [נא] שבכוללים העליון קודם לתחתון, הטעם, כי השורש הכולל הוא א"א והוא נתקן לגמרי קודם אבא שהוא בחינת נשמה הכוללת, וכמ"ש בפ"ב משער דרושי אבי"ע בתחילה נתקן עתיק לגמרי ע"ש:

מ"ש הרב ז"ל שהטיפה נמשכת לתרין מזלין, נראה שר"ל לתרין מזלין שבי"ג תיקוני דיקנא דיסוד דא"א כמ"ש באומרינו זכור לנו *** היום ברית שלש עשרה ע"ב קס"א יחוד

* עיין לעיל דף ע"ח ודף קמ"ח, ועיין מזכיר שלום מערכת העי"ן אות ג'.

** עיין לעיל דף ו' ע"א ודף ק"ה רע"א ודף קכ"ח ע"ג.

*** עיין לעיל דף ס"ג ע"א ודף ס' ע"א.

מאו"א עילאין של שניהם כמ"ש בפ"א דשער דרושי הצלם. ומ"ש עוד שם*** להמשיך מוחין מעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א לפרצופי אחר ופנים דאבי"ע דמ"ה וב"ן דזו"ן דכל פרצוף וספירה, מפני שכל פרצוף יש בו א"ק ואבי"ע, והכונה להמשיך לכל מה שנקרא ז"א באותו א"ק ואבי"ע מעו"נ וא"א ונוק' ואו"א המתייחס אליו, זה מראש א"ק של אותו פרצוף עד סוף מלכות דעשיה של אותו פרצוף שגם מלכות הכוללת דעשיה של אותו פרצוף נקרא זו"ן בערך הזו"ן דעשיה שנקרא או"א בערכה, דוגמת מלכות הכוללת דאצילות שמקבלת מוחין מזו"ן דאצילות, ונראה שכיון ג"כ שנמשך מאבי"ע הכוללים דעו"נ וא"א וכו' לאבי"ע דז"א הכולל וכמ"ש בכונת השופר:

אצילות דז"א שבארבע עולמות אבי"ע שכתב בפ"ה דשער מ"ב שער דרושי אבי"ע
רוצה לומר דז"א דז"א שבד' עולמות אבי"ע, ואבא דאצילות שהזכיר שם הוא אבא דאצילות דז"א. וא"א דבריאה שהזכיר שם הוא א"א דבריאה דז"א שיש בו ככל מה שהזכיר הרב ז"ל באותו הפרק בז"א שבארבע עולמות, וכן יש בריאה דז"א דאצילות שבד' עולמות אבי"ע, וכן יש יצירה וכן עשיה דאצילות דז"א הנז', וכן בי"ע הכוללים דז"א הנז' שבד' עולמות אבי"ע, וכן יש באבא דאצילות דז"א, וכן בא"א ואבא דבריאה דז"א הנזכר:

ומ"ש מורי הרב ז"ל בכונת ברוך עושיך שהוא להמשיך לפרצופי האצילות דאבי"ע וכו', לאו למעט לפרצופי בי"ע דאבי"ע אלא שכלם נקראים פרצופי אצילות בערך בי"ע שלהם שנחתמו מהנר"ן שלהם כמ"ש הרב ז"ל שם באותו הפרק וזהו בכל אחד מי"ז אלף רבוא דכל ספירה דפרטי פרצופי עיבור וניקה ומוחין דפרטי פרצופי אבי"ע, דכל ספירה

מינו דהיינו מ"ה עם ב"ן אם לא ע"י האור של הזווג הב' הנז':

מ"ש מורי הרב ז"ל* שרישא דלא איתידע היא הבחינה אמצעית הנקראת אפס, ר"ל שנקרא אפס בערך התחתון, ומ"ש** שתהו ובהו הם הניצוץ והיחידה נקרא בהו בערך העליון ונקרא תהו בערך התחתון, נמצא שהכל מיוסד על ערכי הכינויים:

מ"ש מורי הרב ז"ל כתיבת באהבה דעמידה להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהיכל קדש קדשים דבריאה, ר"ל שכל המוחין דאחור נקרא ו"ק בריאה בערך המוחין דפנים והרפ"ח דו"ק דמוחין דפנים העולים עתה בסוד מ"ן ע"י המוחין דאחור הם לפנים מן החכמה דמוחין דאחור שהוא בחינת חסד היכל אהבה, שהרי כל המוחין דאחור הם בחינת ו"ק ונקרא היכל אהבה דהיכל קדש קדשים בערך היכל אהבה דקריאת שמע, ואלו הרפ"ח דו"ק דפנים הם בחינת ו"ק דפנים דז"א והם המקבלים המוחין דפנים, כך נראה בהדיא מתוך כתבי מורי הרב ז"ל, ועיין מ"ש בפירוש מצות עשה של והגדת לבנך ע"ש:

מ"ש מורי הרב בתפילת הצדקה וגם אימא הרובצת על האפרוחים תעלה להזדווג עם אבא בכל שיעור קומתו, ר"ל שישסו"ת יקבלו מוחין מאו"א עילאין הנקראים בשם אבא שישסו"ת נקראים אימא ויוגדלו כמותם ויזדווגו בהיותם מלוכשים בהם או"א עילאין, וכן כתב בשער אח"פ פ"ד ע"ש שלפעמים נגדלים ישסו"ת בשם או"א עילאין, וכתב מורי הרב ז"ל בבאהבה של העמידה כי גם ישסו"ת הראשונים דאו"א וישסו"ת גם הם מזדווגים להמשיך המוחין לז"א, נמצא שישסו"ת שעלו להלביש לאו"א עילאין הם ישסו"ת הכוללים, גם הם או"א וישסו"ת כנודע, אלא שעיקר הטיפה הם

* עיין בהגהותיו על שער אריך פ"ב, וצנה"ש דף ל"א ע"א. ועיין צפנה"ק מזכיר שלום מערכת ה' אות ס"ה, וצלי ספק נ"ל שיש צדדני רצונו ז"ל צהמכת הלשון איזה טעות סופר. (מעיל אליהו)

** צנהר שלום דפוס תקס"ו — דף ל"א ע"ב. צמדש — דפוס תשנ"ט עמ' מ'. (המו"ל).

*** ר"ל צמפילת הצדקה ועיין לעיל דף קל"ז ע"ז ד"ה וכמ"ש בכונת השופר, דף ע"ג ע"א, ועיין לעיל דף ק"ה ע"א ודף קי"ז ע"ב.